

King Chulalongkorn Memorial Amateur Radio Society in Ragunda, Sweden SI9AM

Zoals voorgaande jaren werd het bezoek aan SI9AM gepland voor de maand oktober en dit binnen de periode van de CQWW contest. Voor ons was deelname aan die contest niet echt het hoofddoel, maar wel het aangaan van de dikwijls zeer drukke pile-ups die deze callsign opwekt. Toch gaf de contest een speciale toets aan het bezoek en gaven we de plaatselijke Zweedse vrienden radioamateurs toch een goede score mee, met andere woorden, we hebben ze niet in verlegenheid gebracht met een log van meer dan 2800 Qso's.

Hoe kom je daar nu bij om midden in Zweden een radioamateurstation te gaan bemannen. Een zeldzame Dx-peditie is het niet, een zeldzame DXCC evenmin. Wel, de roepnaam heeft een voorgeschiedenis. De koning van SIAM, wat nu Thailand heet, bracht een bezoek aan Zweden rond 1897, hij liet ter plaatse voor de Thai's een prachtig paviljoen bouwen.

De radioamateurs van dit deel van het land zagen hierin een mogelijkheid en staken de koppen bijeen en er werd een vergunning aangevraagd voor een verhuurbaar station met de roepnaam SI9AM. Siam, dat is duidelijk, en het cijfer 9 in de roepnaam is simpelweg het geluksnummer van de Thai's. Zo ontstond SI9AM en zij vierden dit jaar hun 10de verjaardag.

In die 10 jaar werd het station onderhouden en regelmatig aan- gepast door de leden van de diverse clubs uit de zone SM3. Recent werd de oude SB220 nog vervangen door een Acom1000. De monitoren werden flatscreens enz.. In dit desolaat gebied is er zelfs internet en is de cluster ter beschikking.

We hoopte een beetje op de nieuwe Spyderbeam voor de WARC banden die klaar ligt voor installatie, maar dit was spijtig genoeg nog niet gebeurd. Een werkje voor de zomer aldus het verdicht.

In het najaar van 2009 hadden we de Club een 4 element monobander voor 20m geschonken en die werd deze zomer door hen op de mast gezet.

We hadden het vooruitzicht om aan de WARC's onze grootste aandacht te besteden maar dit viel even anders uit. Mede door het ontbreken van de nieuwe antenne maar vooral door de minder goede propagatie's op deze banden. Overdag was het geen probleem om pile-ups te creren maar 's avonds en 's nachts waren de lowbands niet echt aanspreekbaar. Dit fenomeen komt wel vaker voor in het hoge noorden en wanneer de aurora cirkel aan de gebruikte zone tipt, is ontvangst uiterst moeilijk.

Toch maakte we die 6 dagen verblijf ruim 5000 contacten, wat zeker niet slecht is naar onze mening. Ook al zeg ik er bij dat dit eigenlijk grotendeels door èèn persoon werd uitgevoerd daar er de tweede dag het eerste onheil zich reeds aankondigde. Ik kreeg het slechte nieuws dat m'n moeder in het hospitaal was opgenomen en gelijktijdig opgezaald werd met een knieontsteking. Hierdoor zakte het enthousiasme ruim onder het vriespunt. Dit mocht de pret niet drukken, en met de gebruikelijke middelen werd er omzeggens continue doorgewerkt.

Het maakt het uiterst plezant wanneer je ruim vijf talen machtig bent, ja Jef, het was gewoon subliem.

We gebruikte als logprogramma N1MM, zowel voor de contest als voor DX befor/after.

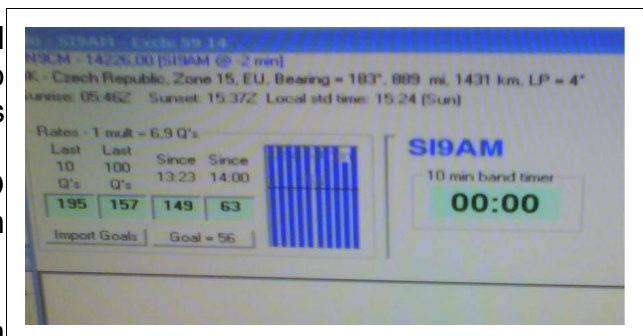
We hadden geen functietoetsen gedefinieerd om SSB files uit te zenden, dus alles via het headset en keelgat, wat natuurlijk regelmatig diende gesmeerd te worden. Cola met een scheutje Bacardi is perfect om de keel te bevochtigen na een chatsessie. Een rietje was soms ook handig in een van de mondhoeken.

Jef is een perfecte SSB operator, kalm en zeker.
Hij haalt de calls in èèn trek uit de enorme zee van roepnamen.

We gaan u een rate tonen die niet zeldzaam was tijdens die dagen. Doe eens een poging om het te evenaren, we wensen u daarbij veel succes. Haal hem vooral in 韋 n keer binnen of je verliest een zee van tijd. Wij gaan dit in ieder geval volgend jaar opnieuw proberen.

Buiten de contest gaat het er meestal veel gemoedelijker aan toe en wordt er meer info uitgewisseld, wat dan weer de interesses opwekt van andere stations.

Zo is er een opname waar Jef een QSO afwerkt in het Italiaans, knap van Joseph alias on4aca.

On6uq staat bij het bezoek aan si9am aangeschreven als CW operator, doch aangezien mijn zowel slechte fysieke als gemoedelijke toestand, heb ik maar iets meer dan een 1000 tal contacten gelegd. Toch dikwijls zware pile-ups die rustig een paar uur aanhielden, je begrijpt niet vanwaar dat allemaal blijft komen. Het is echt hard labour maar daar doen we het uiteindelijk voor nietwaar?

We hebben de gelegenheid gehad om het verschil te testen tussen een 6el.3bnd yagi en de 20m monoband yagi vast opgesteld richting NA. De monobander op 10m hoogte en de andere op 18m. De 6el. Heeft minder gain dan de 4el. Mono. Beiden dezelfde richting waren de signalen vergelijkbaar maar soms ook wisselvallig. Dit zal wel de afstraalhoek e.d. Als oorzaak hebben vermoedelijk.

Het was in ieder geval nuttig tijdens de contest.

We hebben je nog niets verteld over de bijzonder hartelijke ontvangst die we kregen van Ulla, SM3LIV en Jörgen SM3JFJ op de terugweg.

Tijdens de aankomst aan het Qth van Ulla en Jörgen was het reeds late nacht of vroege morgen en we hadden afgesproken dat we de sleutel van het station in hun brievenbus zouden vinden en we hen later, op de terugweg, zouden begroeten.

Vrijdags zou Lars, SM3CVM, de voorzitter, langs komen. Dit gebeurde als gepland en samen met zijn vriend Sven SM3SZV hebben we Zweedse boterkoeken verorbert.

De laatste werkdag was aangebroken, we moesten om 11h00 zeker op het vliegveld zijn. Aangezien de weersgesteldheid in die periode van het jaar zeer snel kan keren en dat we waarschijnlijk de ochtendmist moesten trotseren, was het vertrek gepland om 21h00 rekening houdend met het bezoek aan Ulla & Jörgen.

De GPS loodste ons tot aan de voordeur en meteen werden de fotocamera's boven gehaald. We werden uitgenodigd aan een wel gedekte tafel met een diversiteit aan Zweedse spijzen. Het ging er zeer gemoedelijk aan toe.

Plots viel op dat er een leerboek radioamateur op de kast lag en prompt werd de vraag gesteld of er nog iemand aan het leren was. Nee, nee, was het antwoord, ik schrijf die cursus boeken voor SARS, ik ontwerp ze. We kregen elk een gesigneerd kopie mee. En warempel, de wet van Ohm is daar hetzelfde als bij ons.

We hadden nog 500 km voor de boeg en een eind over middernacht verlieten we het radio-paar.

Het regende ondertussen pijpenstelen en na een 300 tal kilometers namen we een tank, koffie en ruststop. We hadden nog ruim de tijd en na ons dutje in de auto ging het voluit naar Stockholm Skavsta airport.

We kwamen ruim op tijd aan en buiten de regen waren er geen problemen op de weg. Marceleke jongen, als ge maar op het vliegtuig kunt, m'n knieontsteking begon me danig parten te spelen maar uiteindelijk zijn we er toch in en uit geraakt. De Xyl stond aan de aankomst klaar met m'n krukken.

Het besluit is dat dit wederom een geslaagd bezoek was aan SI9AM en we kunnen niet anders dan het aanraden als je voor avontuur geboren bent.

We hebben de ambassadeur uitgehangen en Lars een doos van onze Belgische chocolade gegeven. Ulla en Jörgen hadden al genoeg chocolade gekregen en daar hadden we een fles 'Elixir D'Anvers' voor meegebracht.

Marcel ON6UQ

JEF ON4ACA

